

ATENEU ARENYENC

Número: 104 / Abril 2024 / any XL

TERESA VERDURA ANGLADA

Defensora de la ciutadania d'Arenys de Mar

**"L'Ateneu és, sens dubte,
un eix cultural molt
important a la vila"**

140 ANYS, ENHORABONA!

Lluís Montmany i Pau – President de l'Ateneu

Benvolguts socis i sòcies:

Un dels temes més sovintejats dels darrers editorials dels butlletins de l'Ateneu ha estat recordar i commemorar fets i aniversaris ocorreguts en relació a l'entitat, com l'aniversari de la publicació del primer butlletí o el butlletí número cent.

I avui hi torno, però amb un de molt més cabdal: el 140è aniversari de la fundació de l'Ateneu Arenyenc.

Sí, el ja proper 9 de setembre farà 140 anys que aquella colla d'arenyencs, el nom dels quals resta present al quadre que hi ha a la secretaria de l'Ateneu, i que us mostro en la fotografia adjunta i que us convido a fer-hi una ullada per tal de comprovar com s'albirava la il·lusió i les ganes de tots aquells que en un acte que, potser sense pensar-ho, ha estat fonamental i decisiu en la vida social i cultural arenyenca.

Només veient-hi la quantitat d'arenyencs, amb els seus noms escrits amb ploma i a mà, ens podem fer el càrrec de la gran necessitat i ganes que hi havia a Arenys de tenir una societat com la que van crear. El dia 9 d'aquell setembre van iniciar les converses i, al cap de poc, ja van crear la comissió organitzadora, van tenir estatuts, Junta Directiva i els primers socis inscrits, que van ser ni més ni menys que quasi tres-cents.

Però, a més d'aquesta data fundacional i d'aquests primers socis, crec que també cal reconèixer i agrair el treball que al llarg de totes aquestes dècades, en les quals han ocorregut fets de tota mena, hàgim estat capaços, nosaltres i un grapat important de socis, de fer que l'Ateneu sigui avui dia una societat viva i un referent important per a Arenys. Una entitat que ha esdevingut, i és, el centre cultural i social més important de la vila.

Per això, des de l'Ateneu, aprofitant aquest aniversari, volem commemorar aquesta "llarga vida ateneïsta" i estem preparant uns actes, la major part dels quals tindran lloc el cap de setmana del 6 al 9 de setembre, per celebrar aquesta efemèride. De moment no tenim encara el programa enllestí, però, tal com podeu suposar, hi haurà diversos tipus d'activitats. Des d'un homenatge a tots els

socis, els d'avui i els que ho foren en el passat, una audició de sardanes amb ball a continuació, al bell mig del carrer Ample el capvespre d'aquell dissabte i algun acte social i institucional en algun altre moment. Tan bon punt ho tinguem del tot concretat us ho farem saber, però des d'aquest moment us prego que us hi sentiu convidats i espero que tots plegats farem el possible per participar-hi i donar-hi la màxima rellevància. Aquests cent quaranta anys s'ho ben mereixen.

Moltes gràcies i PER MOLTS ANYS!

SUMARI

Editorial	pàg. 2
Entrevista	pàg. 3
Miscel·lània	pàg. 4
Cultura	pàg. 5
Les Seccions	pàg. 6
Espai del soci	pàg. 6-11
El caliu de la cuina	pàg. 12

PUBLICACIÓ QUADRIMESTRAL

EDITA: Ateneu Arenyenc - Fundat a l'any 1884 - FOTOGRAFIES: Arxiu Ateneu
Carrer Josep Anselm Clavé, 20-22 · 08350 Arenys de Mar, Barcelona
Tel. 937.958.336 i 646.345.388 · Web: www.ateneuarenyenc.com
Entitat registrada a la Generalitat de Catalunya amb el núm. 1243
LLEI/4/2008 del 24 d'abril de les entitats sense ànim de lucre
IMPRESSIÓ, DISSENY I MAQUETACIÓ: Impremta Anfruns SL

Teresa Verdura i Anglada, és diplomada en Infermeria i llicenciada en Comunicació Audiovisual. Ha estat Professora Titular de l'Escola d'Infermeria, Presidenta de l'Associació de dones per la Igualtat i també Presidenta de la Societat Coral L'Esperança. Ha fet teatre com a actriu i directora. Actualment és la Defensora de la ciutadania d'Arenys de Mar.

TERESA VERDURA i ANGLADA

Defensora de la ciutadania d'Arenys de Mar

Avui, per a l'entrevista, tenim amb nosaltres Teresa Verdura i Anglada que comença explicant que...

En morir el pare, vaig haver de plegar del col·legi de la Presentació, era molt jove, però no hi havia cap altre remei. De dia treballava a Arenys i l'esbarjo era anar als Seràfics: teatre, esbart i excursions amb el CAU. Vaig adonar-me que si acabava els estudis tindria més possibilitats i vaig matricular-me al nocturn de l'Institut de Mataró.

Per què vares estudiar infermeria?

La mare va transmetre'm valors essencials. Em va ensenyar a tenir cura de les persones, ser discreta i respectar la diversitat. Els estudis d'Infermeria m'esqueien i els vaig fer treballant de nit a l'hospital i anant a classe a les tardes. La meua vida professional ha estat molt rica i interessant i he treballat a diversos hospitals. L'any 1981, la Universitat de Barcelona em va contractar com a professora a l'Escola d'Infermeria i allà m'hi vaig jubilar

Durant un temps també vares presidir la Societat Coral L'Esperança?

Quan se celebraven els 150 anys de l'Entitat en vaig ser presidenta durant 3 anys i vaig treballar molt; però no estava gaire d'acord amb la manera com s'anaven portant els temes de futur, és a dir, la segona fase, el conveni amb l'Ajuntament. Era molt complicat i des del meu punt de vista estava malgirbat. L'Ajuntament s'ho quedava tot i l'Entitat hi perdia. Volia enfortir l'Entitat, el teatre, sí, però sobretot la Coral. Lluitar per millorar els espais, fer-hi d'altres activitats per cohesionar. No vaig sentir que la Junta Directiva em donés prou suport i ho vaig deixar. Potser no en vaig saber prou...

Actualment ets Defensora de la Ciutadania d'Arenys de Mar, com ho portes?

Bé, ser escollida i votada pel consistori per a aquest càrrec em va fer sentir honorada. Comporta feina, compromís, confidencialitat i discreció. De vegades algú confon el meu paper amb el de política i res més lluny de la veritat. Jo acompanyo les persones que m'ho demanen a defensar els seus drets quan aquests es veuen vulnerats. També actuo d'ofici quan observo fets que no van bé. Em sento acompanyada i agraïda amb persones expertes que, quan cal, m'ajuden, i junts trobem solucions

“Necessito estar vinculada a coses i sempre busco eines per millorar. Les ganes d'aprendre han estat una constant a la meua vida”

de manera confidencial i discreta que és una part molt important de la meua feina.

Per què et vas fer sòcia de l'Ateneu?

Necessito estar vinculada a un indret i a persones amb qui tractar temes que m'interessin, que poden anar des de la cultura a l'esbarjo. Aquesta Entitat m'ho proporciona. De fet, estic assistint a cursos d'idiomes i Història de Catalunya, a conferències i a formació musical; i no puc fer més perquè ara mateix no dispo de més temps i haig d'escollir. La meua vinculació a l'Ateneu ja ve del meu pare del qual tinc el carnet de soci amb un petit llibret d'estatuts del 1917. Ell i la mare se'n van fer un tip de venir a ballar i també els meus familiars. Conservo fotografies entranyables d'aquell temps.

Què és el que més et satisfà del que has trobat en aquesta Societat?

És un eix cultural important a la vila i ofereix una gran diversitat d'opcions per a les persones que en són sòcies. La relació que s'estableix entre els socis que assistim a activitats fa que aprenguem els uns dels altres. La possibilitat de creuar el passadís i veure exposicions que mostren l'art des de diferents vessants. El fet de compartir-les em sembla del tot interessant. També m'agrada fer l'aperitiu i trobar-me amb amics i coneguts, i fer un te d'horabaixa i sentir-me tranquil·la i acompanyada encara que estigui sola llegint un bon llibre.

Què els diries, als socis i sòcies actuals o als qui encara no ho són?

Als qui ja ho són, que aprofitin el que ofereix l'Ateneu. Que poden quedar amb amics per esbargar-se amb jocs, amb competicions d'escacs, de ping-pong. Als qui encara no ho són, que s'adonin de les ofertes de l'Entitat, del fet que poden gaudir d'un ambient cultural divers,... Hi ha un ventall molt ampli de possibilitats, es poden fer tertúlies, proposar noves activitats i valorar la importància de pertànyer a una entitat de tants anys d'història com és l'Ateneu Arenyenc.

Una vida professional i social molt plena, Teresa. Moltes gràcies i fins aviat.

Assemblea General Ordinària

El 28 de gener es va celebrar l'Assemblea General Ordinària de l'Ateneu Arenyenc, amb una assistència de **63** socis i sòcies. En començar es va fer un minut de silenci en record dels **12 socis difunts** el 2023.

Es van aprovar tots els punts de l'ordre del dia i en destaquem els següents:

- Memòria 2023 amb més de **150** actes. La incorporació de **3** nous membres a la Junta Directiva: Mònica Danés, Olga Estalella i Joan Joseph.

- Altes i Baixes: EL 2023 hi van haver **105** altes i **75** baixes. El nombre de socis a 31 de desembre, és de **602**.
- Tancament Econòmic: Es va tancar l'exercici amb un resultat d'ingressos de **226.404€** i despeses per **225.671€**. Es va aprovar el Pressupost 2024 amb **202.250€** d'ingressos i **201.190€** de despeses.
- Es va aprovar modificar l'article 15 dels Estatuts substituint: "*L'Assemblea serà convocada per escrit amb correu ordinari al domicili de cada soci...*" per: "*Serà **convocada telemàticament a cada soci**, amb excepció dels socis que no tinguin correu electrònic...*"

Activitats destacades

Vam encetar l'any amb el **TORNEIG d'Escacs** de partides ràpides Memorial Joan Draper, amb 16 participants. En el primer trimestre de l'any hem tingut un seguit d'**EXPOSICIONS** dels artistes: GEMMA BALLESTÉ, Alumnes de Dibuix i Pintura i Superherois de l'AFA. També hem tingut les **CONFERÈNCIES** de: CARLOTA PÉREZ, MONTSE ESTARLICH, MARC CAMPENY, JORDI DOMINGO i

RAFEL MOLLAR. Hem iniciat el Cicle de la Primavera Musical amb la CONFERÈNCIA DIVULGATIVA de RAFAEL ESTEVE: Clara Schumann. Els **BALLS de l'Ateneu** han tingut molt de ressò amb els grups TXIC TO TXIC, DUET ZENIT, DUET ÀRIA amb el Ball de Carnaval, GRUP EASTER EGGS, NOVA EXEL i el Ball de la Mona amb el GRUP MILLENIUM.

Alumnes de l'Exposició del Taller de Pintura i Dibuix

Grup guanyador del Ball de Carnaval 2024

Conferència de Jordi Domingo amb Assumpció Maresma

AVÍS IMPORTANT

Es demana als socis i sòcies
que actualment no reben e-mails de l'Ateneu que, si en tenen, ens el facilitin a:
ateneu@arenyautes.cat o bé per WhatsApp: 646 345 388

APROPEM LA CULTURA A L'ATENEU

Joana Asensio i Solaz - Vocal de la Secció de Cultura

Des de l'Ateneu continuem oferint-vos una programació que es fa pensant que agradi a tothom, si més no que sigui un ventall ampli amb actes diversos, on poder escollir-ne alguns. I que per al soci de l'entitat sigui prou atractiva i oberta a la ciutadania. Alhora que oferim un espai sociocultural on poder compartir CULTURA amb tots vosaltres.

LA MÚSICA

És una part molt important dins el nostre Ateneu. La música ens fa més plaent la vida, ens descobreix emocions i ens dona benestar. Així que ens fa molta il·lusió presentar-vos el programa, ja iniciat en el mes de març, de la **Primavera Musical**, molt treballat i variat que omplirà el nostre temps amb algunes estones de sons i melodies. El confeccionem pensant en una part de formació i una altra part de gaudi.

La primera amb el divulgador **Rafael Esteve** amb tres conferències de divulgació musical. La segona part amb un concert, diumenge 28 d'abril, amb un grup de música mediterrània, "**Remor de Mar**". Ens interpretaran tarantel·les napolitanes, cançons de Grècia, jotes valencianes i balears, rumbes d'Algèria i ritmes d'Egipte.

Divendres 28 de maig, un altre concert ben diferent, un **duet "Lust'n'Found"** amb un ampli repertori de peces on connecten les arrels afroamericanes de blues, gòspel i ragtime amb la música de finals dels 60.

També com cada any, l'**Escola Municipal de Música** d'Arenys de Mar Carles G. Vidiella conviurà amb l'Ateneu. Divendres 26 d'abril, ens oferirà una doble sessió. Primer, a les set de la tarda, concert amb el **grup jove** de Combos de l'escola. Més tard, a dos quarts de deu, un concert del grup "**Los Sarita**" que ens faran fruit amb el seu repertori.

Aquest cicle musical comptarà també amb la projecció de la pel·lícula "**COPYNG BEETHOVEN**" per commemorar els 200 anys de l'estrena de la 9na Simfonia de Ludwig van Beethoven.

EXPOSICIONS

Durant el mes d'abril, a l'espai d'exposicions, podem veure una mostra de la Federació d'Ateneus que, amb el títol "**La Música als Ateneus**", pretén fer palès que la música és viva dins les entitats i lligar amb el valor que hi donem, incloent-la en el programa de la Primavera Musical.

El maig, l'arenyenca **Lluïsa Gorina** exposa novament a l'Ateneu amb un recull d'aquarel·les.

El juny, la Federació d'Ateneus ens deixa un cop més l'exposició itinerant: "**L'Ateneu és casa teva: Literatura**"

El juliol una de pintura amb alguna peça d'escultura de **Pierre Chiriatti**.

I el mes d'agost, una exposició en col·laboració amb el **Patronat de Sant Roc** i relacionada amb la festa de Sant Roc, els macips a Arenys de Mar.

SORTIDES CULTURALS

És el segon any que l'Ateneu juntament amb Viatges Sakkara ha organitzat per als alumnes que fan classes d'anglès, però obert també a qui vulgui acompanyar-nos, una estada de cinc dies del mes de maig al Regne Unit, concretament a **Escòcia**, visitant Edimburg i les Highlands.

Dijous 13 de juny, farem una sortida a **Begur** per conèixer el mon indià. Visitarem el centre d'interpretació i hi farem una visita guiada. Dinarem a Palau-Sator i completarem la sortida amb una visita a un poble medieval de la zona.

LITERATURA

Aquesta primavera, l'entitat s'omple d'autors amb la presentació dels seus últims llibres. Així, durant el mes d'abril en **Rafel Mollar** presenta la novel·la "**La noia que mira la mar**" i en **Francesc Ribera**, "**El silenci que heu de témer**".

Diumenge, 21 d'abril, a les 11.30h a la sala d'actes, "**Amnistia i Llibertat!**" amb l'autor **Agustí Colomines**.

Diumenge, 2 de juny, "**De vulnerables a poderosos. L'apassionant lluita de la humanitat per la salut**". Amb l'autor **Jordi Varela**. Presentarà l'acte l'Enric Agustí.

Divendres, 31 de maig, "**La Via Guineana: l'única via legal, pacífica i democràtica per a fer possible la independència**" amb l'autor, **Jordi Castellà**.

Des de la Secció de Cultura us animem a participar i compartir tots els actes que hem programat a partir d'iniciatives i voluntats particulars que s'han convertit en propostes.

ESCACS

Joan Torrentó Vilarnau

La secció d'escacs de l'Ateneu Arenyenc és una secció històrica que va ser recuperada fa aproximadament 3 anys. Antigament havia tingut fins a 5 equips competint en diverses categories del Campionat de Catalunya (unes 30 persones jugaven en nom de l'Ateneu Arenyenc cada diumenge), i tenia també una escola per al jovent, però a poc a poc va anar desapareixent.

Actualment la secció organitza un curs d'escacs que es duu a terme cada dissabte de 10:30 a 12:00h durant el qual el professor Joan Carles Cano ensenya les tècniques i estratègies d'aquest joc. A més, els assistents poden jugar entre ells per posar a prova les seves habilitats. A part del curs, la secció també organitza dos tornejos de partides ràpides: un pels voltants de Sant Joan i un altre a prop del dia Reis (aquest últim porta el nom de Joan Draper, que antigament era l'encarregat d'ensenyar a la mainada del club). Per últim, el club s'obre a la vila organitzant una partida simultània per Sant Roc, el dia 16 d'agost, a la placeta de l'Església. Els últims 3 anys hem pogut gaudir en aquesta simultània del Mestre Internacional Joan Fluvià Poyatos, una eminència dels escacs a la nostra terra.

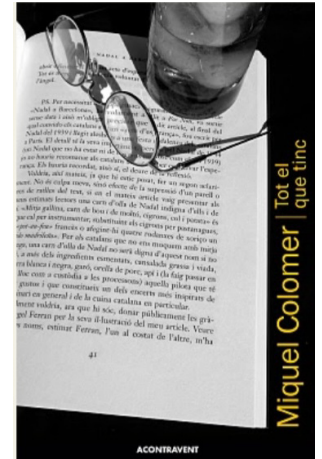
Si us agrada aquest esport mental, no dubteu a venir a treure el cap qualsevol dissabte i podreu gaudir jugant contra els membres del club. El curs és obert a qualsevol edat i nivell.

PÍNDOLES VIATGERES

Viatgeres sobretot a partir d'aquests mots d'**Emily Dickinson**, poetessa de Massachussets (1830-1886): **Per a viatjar lluny la millor nau és un llibre.**

De manera que viatgin, sí, que viatgin tant com vulguin, aquestes píndoles. I que també ens facin viatjar a nosaltres. I com més lluny millor. Sempre amb la música de les paraules.

- **Plató** (S. IV aC): El fet de riure neix de la distància que separa allò que creiem ser d'allò que veritablement som.
- **Ludwig Wittgenstein** al seu *Tractatus Logico-Philosophicus* (1933): Els límits del meu llenguatge signifiquen els límits del meu món.
- **Graham Greene** i el director de cinema **Carol Reed** a *El Tercer Home* (1949): ¿Creieu que el fet de morir-se és un contratemps?
- **J.D.Salinger** a *El vigilant en el camp de sègol* (1951): Tots els imbècils s'empenyen quan els dius que són imbècils.
- **Rafael Muñoz** (delegat diocesà per a l'Educació i coordinador del SIERC): L'analfabetisme religiós converteix els nostres alumnes en analfabets culturals.
- **Milan Kundera** a *La Insuportable Lleugeresa de l'Ésser* (1983): L'acord categòric amb l'ésser té com a ideal estètic un món en què es nega la merda i en què tothom es comporta com si no existís. Aquest ideal estètic s'anomena KITSCH.
- **Martin Amis** a *Des de Dins* (2020): No tenim mai una segona oportunitat de causar una bona primera impressió...La bellesa és als ulls de qui la contempla...L'amor físic és la força que pobla el món. I ja, finalment, el **significant**, és a dir, SIGN-IF-I-CANT, **Signa si jo no puc.**

Bon viatge a tothom!

L'ATENEU I ELS SOCIS

Joaquim Cucurull i Coll - Vicepresident de l'Ateneu

¿Quins avantatges té ser soci de l'Ateneu Arenyenc?

Si fem una reflexió sobre el que representa ser soci d'una entitat social, de seguida ens adonem que ingresem en un col·lectiu de gent que tenim certes inquietuds semblants; l'associacionisme, el gaudi de compartir espais per fer determinades activitats, formar part d'un col·lectiu heterogeni tot respectant les postures d'altri i cert altruisme en pagar la quota anual sense saber si en faràs gaire ús, de l'entitat. A grans trets, diria que aquesta és la base més comuna del soci ateneista.

Aquesta és l'actitud més extensa de la massa social mentre la societat va avançant tranquil·lament un any rere l'altre. Hi ha una Junta que va fent i sembla que tot va bé. Però hi ha uns moments que la cosa sembla que es pot complicar i abans no passi l'inevitable, el caos, la crisi, la fallida, el soci ha de reaccionar i ha de prendre consciència que pot fer alguna cosa més per l'entitat, que potser s'hi hauria d'involucrar una mica més i que hauria d'aportar noves idees, nous punts de vista. No enfrontaments amb els qui portin les regnes de l'entitat, sinó col·laboració per tal de crear noves Juntes i nous destins de l'Ateneu.

Dic tot això perquè, en la passada Assemblea General de Socis, el Sr. President va esmentar que a principis de l'any 2025 toca fer eleccions per renovar l'actual Junta Directiva i, també, perquè enguany celebrarem el cent quarantè aniversari de la fundació de l'Ateneu (1884) i és moment de fer reflexionar l'entitat per crear l'Ateneu del futur.

En aquest moments, vist de dins de la Junta, sembla que tot vagi molt bé, si més no això és el que fa pensar el resultat de la darrera Assemblea General en que tot es va aprovar per unanimitat, i això fa cert respecte ja que sembla que l'entitat no tingui problemes i, de problemes, n'hi ha i tenen la seva importància ja que, si no se solucionen, l'entitat corre perill.

¿I quins son aquests perills? Doncs de vellesa, l'edifici

s'ha fet vell i necessita amb urgència renovar-se. Actualment estem al límit de la normativa i ens veiem obligats a actuar de manera ràpida i decidida en diversos aspectes de seguretat: estructural, càrrega de foc, reforçament de l'estructura, canvi de teulada i reposició de teulada nova, aïllament tèrmic i acústic i totes aquestes actuacions comporten dificultats bàsicament econòmiques. L'actual Junta ha començat a fer les primeres passes: informes tècnics, reunions amb Ajuntament i Diputació i de tot plegat estem a l'espera de saber el resultat dels ajuts econòmics, de què estem parlant, per part d'ambdues entitats que ens haurien d'ajudar per poder posar al dia l'Ateneu. De les reunions a les quals he assistit sembla que hi ha bona predisposició per reformar les parts més necessàries per a la seguretat de les persones i l'edifici.

La Junta és conscient que sense l'opinió dels socis tot serà paper mullat, i és per això tenim el compromís que tant punt sapiguem alguna cosa tant de la Diputació com de l'Ajuntament convocarem una primera Assemblea Extraordinària per tal d'explicar el resultat de les gestions fetes.

I aquí és on la meua reflexió sobre el paper dels socis amb l'entitat agafa un to més directe, ja que us demano que tots plegats ens impliquem més, si cal, pel bé del futur de l'entitat: cal tenir una bona Junta del 2025 en endavant, cal la implicació de tots el socis en projectes de futur com sembla que serà si aconseguim fer reformes a l'Ateneu i sobretot necessitem la implicació dels socis més joves per donar més dinamisme a l'entitat i fugir de l'estigma d'associar Ateneu amb gent gran. Aquest és l'avantatge més gros que té un soci d'una entitat com l'Ateneu, que pot influir veritablement tant en el present com en el futur ja que l'entitat és dels seus associats i de ningú més i que pot gestionar el seu patrimoni que és molt valuós i necessari per al bon desenvolupament de la societat arenyenca on està arrelat des de 1884.

**GESTORIA
ARENYS**

Assessoria fiscal, comptable i
jurídico-laboral
Assegurances
Gestió i direcció immobiliària
Administració de finques

Riera del Pare Fita 63-A
08350 Arenys de Mar
Telèfon 93 792 04 50
Fax 93 795 72 88

TST
TROFEOS
shopping
TORNEOS

www.tstorneos.com
686 211 599

MEDALLES personalitzades,
COPES i RESINES econòmiques

EL FUTUR D'ARENYS

Xavier Febrer i Claveras

Sempre que prens una decisió, descartes alguna cosa en benefici d'una altra. Aquesta acció està plena de riscos que poden comportar un gir important a la teva vida. Els pobles i ciutats també tenen els seus espais i moments de decisió. Cal una planificació per veure cap on anar i les possibilitats de créixer econòmicament, però també culturalment i socialment.

La nostra vila està situada en un lloc privilegiat. A la vora del mar i a quatre passes del Montseny, però també d'una capital, farcida de serveis i entreteniments. És partit judicial, amb un hospital a pocs quilòmetres i amb els serveis educatius obligatoris coberts. Arriba un moment, però, que tenim la necessitat de desplaçar-nos a fora, ja sigui per accedir a la Universitat, o per trobar un lloc de feina, per la poca oferta que hi trobem. La mobilitat per raó de feina és important. Si bé hi ha persones de fora que venen a Arenys a treballar, en són moltes les que cada dia s'han de desplaçar a la comarca o més enllà. Els més grans ens recorden el reguitzell de fàbriques que han anat tancant, incapaces d'adaptar-se als nous temps, i hem trobat a faltar la seva substitució, tot i tenir una zona industrial prou àmplia per encabir-hi noves indústries. ¿Què hem fet malament, que no hem aconseguit atraure empreses que augmentin l'oferta de llocs de treball a la vila?

Tampoc el turisme no és una font d'ingressos important, ni d'ocupació, tot i disposar d'unes quantes places hoteleres, pisos turístics i una platja atractiva; tenim una bona colla de bars i restaurants, això sí. Un sector, però, amb poca oferta laboral i mal retribuïda. El port sí que és un punt neuràlgic que cal protegir i potenciar, i també alguna empresa tèxtil que s'ha mantingut en el temps i compta amb un gran nombre de treballadors.

El comerç s'ha transformat i s'ha passat del petit comerç familiar al supermercat amb competència directa, i tenim el Mercat municipal

que des de fa molts anys tots coincidim que necessita un revulsiu per recuperar el protagonisme que havia tingut, adaptat a les necessitats actuals, probablement amb nous serveis, nous productes, nous horaris. La progressió en la venda per internet també ha afectat el comerç tradicional, el de proximitat i, per això, caldrà reinventar-se perquè el comerç d'atenció presencial no desaparegui del tot.

Hi va haver un temps que preocupaven les persianes avall de les tardes i els caps de setmana, i molts municipis varen intentar limitar la implantació d'oficines bancàries per prioritzar el comerç més dinàmic i amb més hores d'obertura. Avui, no passa el mateix. El nombre d'oficines bancàries s'ha reduït a mínims, i cada vegada hi ha més botigues que obren fins molt tard, diumenges i festius inclosos. I potser s'ha substituït per més agències immobiliàries i assessories, amb la incursió d'establiments de moda, de curta durada i impacte. I ens preguntem: ¿Tenim prou varietat de comerços que ens puguin abastir? ¿Hi podem trobar de tot?

¿Què esperem de la nostra vila en un futur a mitjà i llarg termini? Aquesta hauria de ser la preocupació de tots, i l'objectiu dels nostres polítics, amb la col·laboració d'emprenedors i el jovent, que són el futur. No podem viure dels records del passat. Aquests ens han d'ajudar a donar l'empenta que necessitem perquè Arenys no esdevingui una ciutat dormitori, una vila de segona residència, sense serveis, sense comerç, sense indústria. Hem de potenciar allò que tenim i procurar allò que ens fa falta per ser més forts i satisfer les necessitats de totes les persones que tenim la sort de viure en aquesta vila, que ens sentim tan nostra, amb una vida cultural i social tan rica, amb un teatre amb programació estable, un teixit associatiu divers i molt dinàmic, amb una extensa oferta formativa i lúdica per a la gent gran i els més joves, i una gran afició esportiva que ompli les nostres instal·lacions. ¿Ens hi posem?

“EL MEU POBLE” FA 100 ANYS

Bernat Salbanyà Rovira

El pròxim mes d'agost farà 100 anys de la publicació del llibre *“El meu poble”* de l'arenyenc Josep Puig i Bosch. Poc abans de la pandèmia, vaig trobar en una llibreria de vell, a Vic, (Costa Llibreters) un exemplar de l'única edició d'aquest llibre que va imprimir la Impremta Tatjé d'Arenys de Mar el 1924. L'autor no és altre que el caputxí Hilari d'Arenys, tot i que l'obra encara va signada amb el seu nom seglar.

El llibre, de 76 pàgines, em va cridar l'atenció perquè la il·lustració de la portada i també les de l'interior no són impreses, sinó que van enganxades amb una cola ben resseca que permet voleïn.

Aquests dibuixos del reconegut pintor Nicolau Rauric ensenyen paisatges molt arenyencs: un camí sorrenc que s'enfila cap als turons, una renglera de cases ran de mar...

L'obra és un compendi de diversos textos que, sense seguir un fil conductor concret, tenen com a comú denominador l'exaltació de la vila d'Arenys de Mar. El primer dels nou capítols de què està composta ja és tota una declaració d'intencions: "L'Oda novíssima". Precisament aquesta és la finalitat del llibre, una oda al país natal.

Set anys abans, s'havia publicat "l'Oda a Arenys de Mar" del felipó Lluís Maria de Valls, que de ben segur devia despertar la inquietud del novell escriptor. Un cop consagrat a la vida religiosa, el pare Hilari començà una frenètica activitat literària. Entre 1916 i 1933 va ser un assidu participant en els Jocs Florals de Barcelona, on presentà nombrosos poemes pràcticament en cadascuna de les convocatòries. Tanmateix, no fou fins al 1924 que s'inicià en el conreu de la prosa. L'oda que ens ocupa no és pas escrita en vers.

A més, mentre que la primera literatura de Josep Puig i Bosch sentia una gran atracció per la terra, el mar i els homes, el pare Hilari d'Arenys escriurà més sobre Sant Francesc i la tradició franciscana. "El meu poble" esdevé, doncs, el punt d'inflexió en la seva literatura. De cantar les virtuts dels homes, passarà a cantar les virtuts de Déu, amb diversos goigs i himnes.

El clímax del llibre arriba amb "L'inondament del sol", on afirma que: "El sol que toca Arenys de Mar no és com el sol que toca els demás països". A banda d'altres capítols més pietosos i algun dedicat al campanar, cal destacar el titulat "Camí del cementiri", el contingut del qual ressona en obres publicades dues dècades més tard: Cementiri de Sinerà (1946), de Salvador Espriu i La Gent d'Arenys (1947), del pare Venanci d'Arenys.

A través d'observacions personals, l'autor reflecteix l'optimisme arrelat en la comunitat, tot i la resistència al canvi i la innovació. Al capítol "Intimitats", passa a riure-se'n'n: "El salubèrrim optimisme és el més gran pecat d'Arenys de Mar,

tot ha de romandre igual, sempre de la mateixa manera i no és admesa ni una sola innovació, per això, els Ajuntaments treballen algunes vegades amb desavantatges."

"El meu poble" no només és un testimoni literari del fervor local, sinó també un commovedor recordatori de l'impacte durador que un lloc pot tenir en el cor i la ment d'un individu. En definitiva, aquesta obra venera Arenys de Mar com un lloc d'origen, un refugi inalterable on el pare Hilari d'Arenys troba la seva inspiració i la seva pau interior. És el gran homenatge al lloc on voler tornar: "En fi, quan trobeu un lloc on dieu: aquí, que n'hi estic de bé! D'aquí no me'n mouria. Aqueix lloc; aqueix aquí, és Arenys de Mar". Es tracta d'un llibre que, ara, cent anys després, mereixeria una reedició.

CONFERÈNCIES DE DIVULGACIÓ MUSICAL A L'ATENEU

Francesc Carceller i Padilla

Durant els mesos de març, abril i maig iniciem la tercera edició de la **Primavera Musical**, cicle de 3 conferències de divulgació musical, a més d'altres actes musicals.

Aquest curs hem començat, aquest passat mes de març, el cicle de conferències de divulgació musical amb el *Concert per a piano* i orquestra de **Clara Schumann**, coincidint amb el mes de març que és quan se celebra el Dia Internacional de la Dona i per aquest motiu ens va semblar adient donar a conèixer la vida d'una dona que ho va donar tot per la música al s.XIX.

Una dona que va ser-ho tot, dona, mare, pianista, dona de negocis i compositora.

Si ens fixem en la seva història, caldrà parlar dels números 13, 8, 16 i 40. La infància li va durar 13 anys, els 8 anys següents van ser els de l'adolescència de Clara Wieck en què la seva simpatia per Robert Schumann es va convertir en amor. El seu amor la va portar al matrimoni que va durar només 16 anys i finalment la seva viduïtat que es va estendre per espai de 40 anys.

De ben joveneta va haver d'acostumar-se a desenvolupar diferents rols. A la vegada que filla obedient al seu pare, es va esforçar en una formació compositora i pianística important. La Clara volia ser més que pianista, ella volia compondre, volia crear música. Va ser mare de 8 fills/es. La seva relació de professió amb Robert Schumann de vegades no fou gaire compresa. Després de la llarga malaltia del seu marit i de la seva mort, el pilar de la família va recaure sempre en la Clara Schumann. I hem de destacar el seguit de gires per tot Europa al llarg del seu trajecto vital, de Moscou i Sant Petersburg fins a París i Londres. En cada situació va saber el que volia i no va mai mai abandonar les seves fites personals.

El mes d'abril on som, commemorem 150 anys de la composició de *l'Anell del Nibelung*, la Tetralogia de **Richard Wagner**, obra magna del compositor alemany. S'estudia *L'Or del Rin*, la primera part del cicle operístic de la tetralogia. "L'orquestra representa el Rin, el dipositari de l'or màgic a partir del qual pot forjar-se un anell que procuri un poder inimaginable. L'equilibri del cosmos està garantit per una roca d'or que reposa en el fons del Rin. L'or és robat i s'hi acaba forjant un anell de poder absolut. Tot el cicle consisteix en el procés de retorn de l'or al seu lloc d'origen, però aquest procés comportarà la destrucció del món per a la seva regeneració". Compositor del romanticisme alemany, Richard Wagner neix a Leipzig l'any 1813, coetani de Clara Schumann que hi va néixer l'any 1819.

Richard Wagner va ser un artista total, és a dir, que va compondre també una obra literària important, assaigs, poemes, articles, tot basant-se en qüestions polítiques, filosòfiques, artístiques...i també en la seva manera d'entendre la vida. Amb ell, a més a més, neix la tragèdia en l'esperit de la música.

Per al mes de maig està previst l'estudi de *La Traviata* (L'esgarriada) quan es commemoren 170 anys de l'estrena al teatre la Fenice de Venècia l'any 1853, que va compondre **Giuseppe Verdi** l'any 1852 basada en la novel·la "La dama de les camèlies", d'Alexandre Dumas.

Giuseppe Verdi neix al poble de Le Roncole, Busetto, a la regió d'Emilia Romanya, a la plana del riu Po, prop de Milà, l'any 1813.

Neix en una família molt modesta i casa seva era una casa de pas on les diligències s'aturaven per reposar, menjar i dormir.

El seu pare, Carlo, va voler que Giuseppe Verdi estudiés a la parròquia que hi havia prop d'on vivien i que disposava d'un orgue. El jove Verdi s'hi va aficionar i va aprendre a tocar l'orgue amb l'ajut del reverend Pietro Baistrocchi.

Al poble de Busetto, hi vivia Antonio Barezzi, comerciant i propietari d'una botiga de queviures. També era un gran aficionat a la música i President de la Societat Filharmònica al teatre del poble. Barezzi coneixia la família Verdi perquè els venia productes per a la posada, i va constatar que el jove Verdi tenia dots musicals i calia ajudar-lo.

Va aconseguir que anés a estudiar al conservatori de Milà, però a les proves d'accés varen rebutjar l'estudiant a causa de l'edat que tenia. Ja era massa gran segons el reglament.

No es va desanimar, va rebre classes particulars de música de Vincenzo Lavigna, operista de l'escola napolitana, i així va conèixer la música italiana i alemanya. Al cap d'un temps va ser nomenat mestre de música a Busetto. Era l'any 1836 i tenia 23 anys.

Giuseppe Verdi es va enamorar de la filla d'Antonio Barezzi, de nom Margherita Barezzi. Es varen casar i establir a Busetto l'any 1839 durant un

temps i posteriorment varen residir a Milà on Verdi va estrenar la seva primera òpera *Oberto, conde di San Bonifacio*.

Aquest primer treball li va procurar un contracte de treball al teatre l'Scala de Milà.

La família es va ampliar amb el naixement d'Icilio i de Virginia, però la felicitat familiar els va durar poc. Problemes de salut es varen endur els dos fills en molt poc temps. Margherita Barezzi no es va recuperar de la mort dels dos fills, va emmalaltir d'encefalitis i es va morir al cap de pocs dies. Després de perdre tota la família en només deu mesos, Verdi va entrar en una depressió profunda. Tenia vint-i-set anys i va decidir tornar-se'n a Busseto.

Després de passar un estiu abatut i per tal de canviar d'aires, decideix anar a Gènova i després tornar a Milà. L'empresari del teatre de la Scala de Milà va demanar a Verdi de compondre una nova òpera, i fou d'aquí que aparegué *Nabucco* i la soprano Giuseppina Strepponi fent el paper principal d'Abigaille. Era l'any 1842 i va ser un èxit rotund, aquella música potent sintonitzava completament amb l'estat d'ànims de la població cada vegada més intolerant amb la dominació austríaca. Verdi tenia en aquells moments 29 anys. Després varen arribar tot un seguit d'òperes, *I lombardi allà prima cruciata* el 1843, *Ernani* el 1844, *Giovanna d'Arco* el 1845, *Il trovatore* el 1846, *Macbeth* l'any 1847.

Giuseppe Verdi va passar una temporada a París i es trobà una altra vegada amb Giuseppina Strepponi i aquest encontre es va transformar en una relació íntima que duraria molts anys.

Una nova vida s'iniciava a la finca de Sant'Agata amb la composició de tres òperes de caire popular, *Rigoletto*, *Il trovatore* i *La Traviata*. L'any 1862, a Sant Petersburg, es va estrenar *La força del destí*, amb gran èxit. El públic parisenc volia més música de Verdi, i allí va dirigir *Macbeth* i *Don Carlo* l'any 1865, i també hi va compondre *Aida* l'any 1871. Després vindrien *Otello* i *Falstaff*. Els darrers anys de la seva vida va iniciar a Milà la *Casa di riposo per musicisti*, per assegurar la manutenció dels músics amb pocs recursos.

HABITARENYS

administració de finques
i serveis immobiliaris

Joan de Pons

Rial Sa Clavella, 24 baixos 2ª. 08350 Arenys de Mar
Tel./fax 93 795 86 82. e-mail: info@habitarenys.com
www.habitarenys.com

PER L'ESCLETXA DE LA MEMÒRIA (Continuació)

Josep Manuel Nogueras Iglesias

El primer dia de l'any, i del segle, s'escau en dilluns i és festiu; aparentment és un dia com qualsevol altre i, tot i lluint un sol esplèndid i un cel ben clar, esdevé un dia fred, més del que toca per a l'època de l'any; és un hivern molt cru i ja coneixeu la dita: *"pel gener, tanca la porta i encén el braser"*. Hi ha poca gent al carrer, els arenyencs no matinen, és festa i la nit passada ha estat llarga... Els uns, la majoria, han celebrat la festa de Cap d'Any als salons de l'Ateneu Arenyenc o del Casino Industrial ballant i fent xerinxola quasi fins la sortida del sol i d'altres han assistit a les funcions religioses i a la Missa Solemne a l'Església Parroquial o al Convent dels Caputxins que ha acabat de matinada; es diu que s'han aplegat més de 800 fidels (1) que es moltíssim, penseu que la població de la vila no arriba als 4300 habitants, és clar que ben mirat, tenint en compte la profecia que el món havia d'acabar-se a les 12 de la nit, sembla que encara són pocs els qui busquen ser perdonats abans no sigui tard ... Però és normal que es vegi poca gent pels carrers.

Abans, molt d'hora, encara no havia sortit el sol, en Salvador, acostumat per la seva feina a llevar-se aviat tant si és festa com si no, ja fa estona que és despert donant voltes al llit. A més, sent soroll, la seva dona fa estona que volta per la casa, de manera que decideix saltar del llit. Al menjador, troba el fill gran, en "Vadoret", que no és pas que hagi matinat, el primer llustre ha arribat ara fa una estoneta, sinó que ve de celebrar Cap d'Any i s'està barallant amb una gran tassa plena de xocolata, que li ha preparat la mare, on suca uns melindros. *¿Això són hores? ¿Vols dir que no en fas un gra massa?* El noi el mira a cua d'ull i sense aixecar el cap de la tassa replica tímidament, *pare... és un cop l'any i soc jove, he estat amb els companys al ball de l'Ateneu celebrant l'entrada del segle XX, això no ho veurem mai més! Si però...* diu el pare que no vol, o no pot donar-li la raó, però ho "mig entén", *el noi és jove i treballa dur tota la setmana al taller de casa...* És clar que li costa entendre'l, ell és taper des de ben petit, treballa en una fàbrica que era del seu sogre i de sempre ha estat un home de família, de casa, no és de festes, no li ha agradat mai el xivarri, ha penchat de valent tota la vida i tot el que fa és treballar i treballar, això sí, quan surt de la feina, passa una estoneta pel cafè fins a l'hora de sopar. A l'Ateneu s'assabenta de les novetats del dia escoltant el que diuen uns i altres, el distreu molt i, de tant en tant, també fa sentir la seva veu. El seu és un grup de tertúlia reduït, gent treballadora, homes com ell, sense grans expectatives però fermes en les seves conviccions catalanistes i republicanes.

El noi gran, l'hereu, ja sadollat, amb la panxa plena, tot escurant la resta de la tassa, el treu de les seves cabòries: demana permís per anar a descansar -de fet vol dir a dormir fins al migdia-, i el pare sense mirar-lo, amb un lleu moviment de cap li ho autoritza mentre va fent amb el seu esmorzar, un freginat de verdura, patates i fesols que va quedar del sopar d'ahir i un porró de vi ple fins dalt. Fet i fotut, ja fa estona que s'ha fet de dia, són quarts del 9 del matí i en Salvador s'apressa per acabar. Frisa per anar a donar un cop

d'ull a la fàbrica que es va tancar dissabte i avui és dilluns, dos dies de festa seguits. Ha de comprovar que tot estigui bé,... s'hi ha d'estar molt a sobre... El suro és un material delicat, el procés d'elaboració dels taps passa per bullir el suro diverses vegades durant hores i quan acaba el procés s'ha d'assegurar que el foc estigui ben apagat i que entre les cendres no hi quedi cap brasa que pugui originar un incendi. Segur que tot està bé, però no està mai de més fer-hi un cop d'ull. Encara recorda quan es va cremar la fàbrica de Can Borrell fa més de vint anys, sort en varen tenir dels veïns perquè, si no, se n'hauria anat tot en orris.

En Salvador i la seva família, el matrimoni amb tres fills, viuen amb els sogres al carrer d'Avall, prop de la Riera, i tenen el taller de taps al final del carrer del Tossal, res, a cinc minuts de casa, no fa cap mandra anar-hi. El primer que fa en arribar, com que encara se sent pudor de la carrera bullida, és obrir portes i finestres i fer-hi una bona revisió: el resultat, com és d'esperar, és que tot està bé i endreçat. *"Els aprenents han fet bé la seva feina la tarda de dissabte i ¡així ha de ser!..."*

Tranquil després de verificar que tot està en ordre, decideix arribar-se a l'estació a comprar el diari, vol conèixer les novetats del dia i estar informat de tot per quan vagi a l'Ateneu, ja que tot i que normalment a la tertúlia s'estima més escoltar que no pas parlar, de vegades també li agrada dir-hi la seva i per fer-ho pensa, *"s'ha d'estar ben informat"*. De tornada cap a casa ja es veu més gent pels carrers, és clar, és quasi migdia. Pel camí, i en creuar la Riera, veu sortint del carrer Ample en Josep Maria Bordes, un "home que sap molt" i que és un catalanista acèrrim i que amb la seva família té una fàbrica de gènere de punt i representacions d' importants companyies angleses i franceses. A més a més, escriu articles i versos per a un periòdic comarcal, actua al teatre i recita i escriu poemes i, tant a l'Ateneu com al Centre Catalanista Republicà, es considerat "un jove de pes". Quan s'hi apropa, el nota preocupat: *veig que fas mala cara, ¿què et passa, ets anat a dormir tard?* -podria ser perfectament que hagués anat als oficis, és catòlic de soca-rel-, Senyor Tàpies, fa en Josep M^a movent el cap a dreta i esquerra,... *ara el govern espanyol, per poder combatre "legalment" els catalans nacionalistes, cosa que han fet sempre, ha afegit un article al "Código Penal"(2) ¡ara ens combatran segons la Llei!, i continua dient i alçant els braços ¡ens poden fer molt de mal! ...¿una altra vegada ens volen fotre?*, replica en Salvador fregant-se el front; en Bordes, arronsant les celles, li respon, *¡aquesta gent cada vegada ens colla més i més ¡això no pot ser, hem de fer alguna cosa!...* *¿l els nostres diputats, què hi fan, a Madrid?*, diu en Salvador, *¿què fa el nostre diputat, el senyor Planas Casals, i els diputats catalans, què fan per nosaltres?* I continua ell mateix, *és clar, són conservadors, ¡Que pleguin si no en saben més, que pel que fan no cal anar a Madrid, que es quedin aquí i treballin per guanyar-se les garrofes, com fa tothom, en lloc de viure de la moma!...* Té tota la raó, li contesta en Josep Maria alçant els braços. Tots dos s'acomienaden desitjant-se mútuament bon any i, mentre en Bordes puja Riera amunt cap al Centre Republicà, en Salvador, arronsant les espatlles pensa, una més, què hi farem, només faltava això!... bé,... quan arribi a casa llegiré amb tranquil·litat el diari aviam si explica res. L'alcalde de la vila nomenat per R.O. és el conservador monàrquic Joaquim Coderch.

AMANIDA DE LLENTIES

M. Carme Puig i Juncà

HISTÒRIA

La llentia és un llegum que creix en beines que contenen una o dues llavors. És una planta de conreu molt antiga, present ja en el neolític, se n'han trobat restes que daten de fa més de vuit mil anys. Probablement, les llenties siguin un dels llegums més complets que hi ha. Originàries del sud-est asiàtic, es van estendre a països com Grècia i Bulgària i més tard a Europa on es van difondre per la resta de països. Va ser

l'aliment d'excel·lència de la civilització egípcia i la base de l'alimentació dels soldats de l'època romana. S'adapten a una varietat climàtica molt àmplia i enriqueixen la terra on es cultiven. Hi ha dues formes de llavor segons la mida del fruit: les de fruit gran i les de fruit petit. Es poden preparar de moltes maneres, segons la temporada, però ara que ja s'acosta el bon temps us les recomano en forma d'amanida.

ELABORACIÓ:

Bulliu les llenties amb el cap d'all, l'os de pernil, un raig d'oli i una mica de sal. Feu que l'aigua les cobreixi i en cas que durant la cocció n'hagueu d'afegir més, feu-ho sempre amb aigua freda. Deixeu-ho bullir uns 35 minuts, (els 10' primers a foc fort i la resta a foc lent). Han de quedar cuites, però senceres. Coleu-les i reserveu-les. L'endemà prepareu una salsa amb una cullerada sopera de

mostassa de Dijon, les fulles d'alfàbrega tallades petites, un polsim de pebre i oli i vinagre, al gust. Poseu la salsa en un pot de vidre tancat i sacsegeu-ho perquè s'emulsiioni. Aboqueu la salsa per sobre les llenties, remeneu-les amb cura i, al darrer moment, afegiu-hi una mica de pernil salat tallat a trossets petits. Serviu-la freda.

INGREDIENTS:

400 gr. de llenties pardines
1 cap d'all
1 os de pernil
mostassa de Dijon
6 fulles d'alfàbrega
oli i vinagre
sal i pebre
pernil salat

Dra. M. Montanyà

centre odontològic llavaneres

"El teu somriure és la nostra raó de ser"

937 926 018 30

- Odontologia mínimament invasiva
- Odontologia preventiva
- Odontologia conservadora
- Endodòncia Pròtesis
- Periodòncia Estètica dental
- Ortodòncia Odontopediatria
- Cirurgia oral
- Implantologia Sedació conscient
- Radiologia digital

T. 937 926 018 603 766 391
urb. l'amellareda, camí de la masia, 7 | llavaneres
info@dental-llavaneres.com | www.dental-llavaneres.com
Obert als migdies i dissabtes al matí

col·laborem amb:

Assistència Sanitària FIATC MAPFRE SALUD agrupació mutua

invisalign®

BAR L'ATENEU

Esmorzars, vermuts tradicionals, plats del dia, tapes...

c/Anselm clavé, 22 - ARENYS DE MAR
pepsole71@gmail.com T.93 428 60 35